

ชื่อเรื่อง การประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของ
โรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคม ปีการศึกษา 2559

ผู้รายงาน นายปรีดา ตรีธวัช

ปีที่รายงาน 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคมปีการศึกษา 2559 โดยประยุกต์รูปแบบจำลองชิป (CIPP Model) ประเมินด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ระหว่าง ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ประชากรในการศึกษา ได้แก่ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคม จำนวน 1,015 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคมรวม 280 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของเคอร์ซีแอนมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามประเมินผลการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ และมีการจัดทำ Focus Group หนึ่งครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้สถิติทดสอบ One way ANOVA โดยเปรียบเทียบภายหลังหาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's test) และวิเคราะห์ความเรียงจากแบบสัมภาษณ์ และจากการทำ Focus Group

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคมปีการศึกษา2559 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคมปีการศึกษา 2559 ระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบรายคู่ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่
3. แนวทางในการพัฒนาโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนกุศลอนแก่นวิทยาคมมีดังนี้

- 3.1 ครูที่ปรึกษาต้องให้ความสำคัญกับการคัดกรองนักเรียน และการช่วยเหลือ
นักเรียนในเบื้องต้นให้มากกว่านี้
- 3.2 การส่งต่อนักเรียนระหว่างครูที่ปรึกษากับครูแนะแนวจะต้องทำให้มีประสิทธิภาพ
มากกว่านี้
- 3.3 ครูต้องช่วยกันแจ้งพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ไปยังฝ่ายปกครองไม่ควร
ปล่อยปละละเลย
- 3.4 ควรเพิ่มบุคลากรดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหาเสพติด
- 3.5 ควรจัดให้มีวิทยุสื่อสารระหว่างบุคลากรฝ่ายปกครอง
- 3.6 ควรปรับตู้แดงเสมารักษ์เป็นไลน์เสมารักษ์เนื่องจากนักเรียนไม่กล้าแจ้งเบาะแส
และไม่รวดเร็ว
- 3.7 ควรพัฒนางานคลินิกเสมารักษ์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 3.8 การอบรมหน้าเสาธงควรมีการสอดแทรกเรื่องยาเสพติดให้บ่อยขึ้น
- 3.9 ควรจัดให้มีใบเขียวใบแดง (การเพิ่ม และการหักคะแนนความประพฤติ
- 3.10 ควรให้ครอบครัวมีส่วนร่วมรับทราบปัญหามากขึ้นทั้งนี้ส่วนใหญ่่นักเรียนอยู่กับตายาย
ซึ่งดูแลนักเรียนไม่ค่อยได้
- 3.11 รณรงค์ไม่ให้ร้านค้าขายบุหรี่และสิ่งเสพติดให้กับนักเรียน
- 3.12 ประสานหน่วยงานภายนอกให้เข้ามาดูแลเรื่องสิ่งเสพติดในชุมชนโดยรอบ
- 3.13 พัฒนาสถานที่โดยรอบบริเวณโรงเรียนให้สะอาดไม่ให้มีมุมอับ ไม่ให้มีป่ารก
- 3.14 ครูทุกคนควรช่วยกันทำงานอาศัยเฉพาะครูปกครองจะทำงานล่าช้าไม่ทัน
เหตุการณ์
- 3.15 การแจ้งเรื่องราวครูต้องแจ้งเรื่องราวไปที่ฝ่ายปกครองทันทีที่พบเห็นพฤติกรรมที่
ไม่พึงประสงค์หากละเลยจะทำให้ปัญหาบานปลาย
- 3.16 ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน
- 3.17 จัดให้มีห้องคลินิกเสมารักษ์
- 3.18 ผู้บริหารต้องมีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านนี้มากขึ้น
- 3.19 การออกเยี่ยมบ้านต้องทำ 100 เปอร์เซ็นต์
- 3.20 ให้ความรู้ผู้ปกครองในการดูแลและตักเตือนนักเรียน
- 3.21 ให้มีการประสานงานกันมากขึ้นภายในโรงเรียนเนื่องจากยังมีลักษณะต่างคนทำ
- 3.22 ควรมีมาตรการที่เด็ดขาด เอาจริงกับนักเรียนกลุ่มค้า